

[Økonomi- og budgetministeren.]

ningerne til lovforslaget tage under overvejelse at formindske 5-kronen. Af hensyn til udgifterne og ulemperne bl. a. for automat-handelen vil en ændring ikke blive gennemført, før den har været forhandlet med de berørte organisationer.

Det er min opfattelse, at der ud over de her nævnte ændringer i møntrækken ikke er aktuelt behov for yderligere ændringer. Jeg vil dog for en ordens skyld tilføje, at mønternes præg vil blive ændret som følge af tronskiftet.

Af bestemmelser i lovforslaget vil jeg i øvrigt omtale § 2, 2. stk., der giver hjemmel til i særlige tilfælde at lade præge og udsende mønter lydende på anden værdi end den normalt forekommende. Der er herved tænkt på udmøntning i forbindelse med nationale begivenheder, særlig inden for kongehuset. I sådanne tilfælde har det tidligere været nødvendigt at gennemføre en særlig lov for at tilvejebringe hjemmel for udsendelsen.

Det vil formentlig være hensigtsmæssigt, at spørgsmål om det antal mønter, der i de enkelte tilfælde skal udsendes i henhold til denne særlige bemyndigelse, og om fordelingen af et eventuelt overskud ved salg af de pågældende mønter forelægges finansudvalget til godkendelse.

Endelig vil jeg omtale lovforslagets § 8, der giver bemyndigelse til at overføre Den kgl. Mønts opgaver til Danmarks Nationalbank.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, foregår Den kgl. Mønts produktion allerede i dag i nær kontakt med Danmarks Nationalbank. Hensigten med bestemmelsen er at skabe mulighed for en forenkling af dette samarbejde.

En eventuel overførsel af Den kgl. Mønt til Nationalbanken vil dog kun omfatte møntens opgaver af rent produktionsmæssig og administrativ karakter. Den foreslåede bestemmelse indeholder således ikke bemyndigelse til i øvrigt at overføre de mig ved denne lov tillagte beføjelser, ligesom møntproduktionens omfang stadig vil blive fastsat ved bevillingslov. Endvidere vil anvendelsen af bemyndigelsen først ske efter forudgående forhandling med vedkommende personaleorganisationer.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, vil en afskaffelse af 1- og 2-ørerne medføre en årlig besparelse på ca. 3 mill. kr.

En formindskelse af 5-øren til omkring den nuværende 1-øres størrelse vil betyde en årlig besparelse på ca. 700.000 kr., såfremt produktionen i møntbronze bibeholdes, medens der ved overgang til zink kan spares yderligere ca. 1 mill. kr. om året.

Med disse bemærkninger skal jeg anmode tinget om en hurtig og velvillig behandling af forslaget.

Handelsministeren (Erling Jensen): Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om afrunding af visse ørebeløb.

Lovforslaget knytter sig til det af økonomi- og budgetministeren fremsatte forslag til en ny møntlov. Efter dette forslag vil udmøntningen af 1- og 2-ører ophøre, hvorimod 1-øren fortsat vil være en regningsenhed i det danske pengesystem. Dette indebærer, at priser på varer og ydelser m. v. fortsat kan og i tilfælde, hvor pris- og monopollovgivningen griber ind, i givet fald skal angives i ørebeløb, som ikke slutter på 0 eller 5.

Da man således fortsat skal regne med 1-ører, men er afskåret fra at effektuere betaling i ørebeløb, som ikke er delelige med 5, er det nødvendigt at give lovregler om, hvorledes man skal forholde sig, når der indtræder den situation, som nødvendigvis hyppigt vil opstå, at der fremkommer beløb til betaling, som slutter på et „skævt“ ørebeløb. Hvis man ikke giver lovregler om forholdet, kan det være tvivlsomt, hvorledes afrunding skal finde sted, idet betaleren vil være tilbøjelig til at forlange nedrunding i alle tilfælde, medens modtageren modsat vil søge at opnå oprunding. Der findes ikke i dansk ret regler, som bestemmer, hvem af parterne der skal bære risikoen i en sådan situation.

Ifølge lovforslaget skal afrundingen ved betaling foregå på den måde, at der afrundes til nærmeste med 5 delelige ørebeløb. Det vil sige, at ørebeløb på 1 og 2 nedrundes til 0, ørebeløb på 3, 4, 6 og 7 afrundes til 5, og ørebeløb på 8 og 9 oprundes til 10. Efter de store tals lov vil der herefter fremkomme

[Handelsministeren.]

lige så mange op- som nedrundinger, og pristallet vil ikke blive påvirket.

Sverige har i forbindelse med en tilsvarende møntreform løst afrundingsproblemet på samme måde.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om indfødsrets meddelelse*.

Forslaget er udarbejdet efter de samme retningslinier som de to forslag om indfødsrets meddelelse, som jeg har fremsat tidligere i dette folketingsår, og som blev gennemført ved love af 17. november og 17. december 1971; disse to love omfattede henholdsvis 353 og 473 personer, medens det nu fremsatte forslag omfatter 169 personer. Jeg må dog forbeholde mig senere ved et ændringsforslag at stille forslag om, at der meddeles dansk indfødsret til yderligere et antal personer, hvis ansøgninger endnu ikke er blevet færdigbehandlet i indenrigsministeriet.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje folketings velvillige behandling.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af selskabsskatte-loven*.

Forslaget tager sigte på en afvikling af amtstuerne og amtskatteinspektorerne opkrævning af selskabsskatterne. Det må anses for u hensigtsmæssigt at lade denne opkrævningsopgave blive hos amtstuerne og amtskatteinspektorerne, efter at opkrævningen af ejendomsskatterne er overgået til kommunerne. Efter lovforslaget bemyndiges finansministeren til at træffe bestemmelse om den fremtidige opkrævning af selskabsskatterne. Det er meningen, at skatterne skal opkræves ved en central indbetaling gennem postgiro.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til lovforslaget og bemærkningerne, skal jeg anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om revision af lov om embedslægevæsenets ordning.

(Lovforslaget (nr. 150) findes i tillæg A. sp. 2515, fremsættelsen i tidenden sp. 3020).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Camre: Der er her tale om et forslag til lov om udskydelse af revisionen af loven om embedslægevæsenets ordning fra, som der står i den nuværende lov, 1971-72 til 1973-74. Når man har ønsket denne udskydelse, skyldes det, at man har afventet hygiejnekommisionens betænkning, som kom i november 1970, og det er givet, at der må medgå en vis tid til at vurdere de synspunkter, som er kommet til udtryk heri.

Der foreslås for så vidt ikke nogen væsentlige ændringer af embedslægernes arbejdsområde, som i dag består af visse hygiejniske funktioner, visse retsmedicinske funktioner, visse socialmedicinske funktioner samt funktioner i forbindelse med at føre tilsyn med medicinalpersonalet.

Videre har man fra indenrigsministerens side ønsket at se udformningen af den fremtidige embedslægeordning i meget nær sammenhæng med den struktur, som bygges op for forureningsbekæmpelsen. Jeg kan på mit partis vegne erklære mig enig i, at disse væsentlige problemer må indgå i overvejelserne om den fremtidige embedslægeordning.

Samtidig vil jeg gerne pege på et andet forhold, som formentlig bør inddrages i dette arbejde. Jeg tror, det er vigtigt, at man ser på embedslægevæsenets organisation på det amtslige plan således, at det bør omfatte såvel planlægning som administration og kontrol. I dag deltager amtslægerne jo ikke i planlægningsfunktionen og har for så vidt heller ikke de uddannelsesmæssige forudsætninger for at gøre det, men jeg tror, vi har lov at sige, at uddannelsen af embedslægerne bør lægges radikalt om. Vi bør overveje, om ikke amtslægerne må være eller må sættes i stand til at være topvejledere for amternes politikere med hensyn til planlægning og administration af sundhedsvæsenet og herunder også sygehusvæsenet. Jeg ser altså en mulighed i, at embedslægerne